

благодарень и лукавъ; а Іустинианъ се разгнѣва, и собра многу войска, и нападна на Болгарія. Подобно и Тривелій се ополчи на него и му нави, и го гони даже до Цариградъ, гдѣ то едва се сохрани живъ.

По времени же като се воцари Левъ Иса-вріянинъ, первый иконоборецъ: нападна на него Малсада принцыпъ Амговъ и Сулиманъ Турскій со силна войска и засѣднаха Цариградъ за три годины, щото до 3000. души погинаха отъ гла-ды. Тога Тривелій краль Болгарскій позванъ со-бра войска силна и отиде на помощь Грекомъ, и побѣди принципа и Сулимана, и уби отъ нихна та войска до 24000. души, а останала та часть отпъди отъ Цариградъ.

По томъ Тривелій, въ лѣто отъ Христа 703, воспрія вѣра Христіанска и имаше големо благо-твѣніе и усердіе ко Христу Богу: за кое то и согради монастырь, и оставилъ сось воля кралев-ство то по старому своему сыну, и заповѣда му да стои неотступно въ Христіанстѣй вѣ. ъ, а самъ облечесе во иноческій чинъ, и быде добрый ста-рецъ. Сынъ му же за малку време стоя въ Хри-стіанска вѣра: а послѣ обѣрнасе на поганство: кое то като чу Тривелій, оставилъ иноческій чинъ, и прія пакъ кралевство, и улови сына си, и без-милости ослѣпъ го. Послѣ вручи кралевство то младшему сыну своему сось таکова заповѣдь, щото разумно да управлява кралевство то, и твердо да содержава вѣра та Христіанска, за да не воспріеме и онъ подобна та казнь сось брата си: и тѣка онъ пакъ воспрія иноческій чинъ, и соверши свято свое то житіе во иночество то, въ кое то беше нареченъ Теоктистъ: а сынъ му за малку време ходи по заповѣди отца своего, и беше добръ Христіанинъ, а по смерти отца сво-